

Preek van ds. Wesdorp, Wijkgemeente Oude Kerk te Zoetermeer

Gehouden op de 3^e zondag van Pasen, 26 april 2020

Schriftlezing: 1 Korinthe 15: 1 - 11

Uit het Liedboek:

Psalm 100: 1,2,3,4

Lied 642: 1,2,5

Hemelhoog 216 "Kroon Hem met gouden kroon"

Psalm 150

EEN WONDER, MAAR GELOOFWAARDIG [Preek over 1 Korinthe 15: 3]

Je ziet het bij jonge bomen. Om te voorkomen, dat die door de wind omvergewaaid worden, zijn ze tussen twee stevige palen gezet en worden ze met banden overeind gehouden. Zo wil het Bijbelse getuigenis vanmorgen met uw en jouw geloof doen. Wij zijn met ons geloof als bomen in de wind en God houdt ons vast met de palen van zijn genade en trouw. Houvast geeft God om ons geloof overeind te houden. Het punt dat ik wil maken, is dat uw geloof in de levende Jezus een wonder is maar geloofwaardig. Er is geen geloof dat zo bestreden wordt als het geloof in de opgestane Jezus. Niet eens zozeer van buitenaf maar ook van binnenuit. Theologen die de lichamelijke opstanding bestrijden, boeken die verschenen zijn over het algemeen betwijfeld geloof of over geloven in een God die niet bestaat. Rechts en links hoor ik broeders en zusters verontrust worden door vrees, dat hun geloof gaat wankelen.

Eerlijk gezegd knaagt de twijfel ook wel eens in mijzelf. Hebt u dat misschien ook? Ons geloof is het geloof in een wonder. Wij geloven in de opstanding van Jezus Christus. Een wonder is een eenmalige gebeurtenis en bewijzen kun je het niet. En dan verlang ik naar houvast. Een bewijs hebben wij niet, maar toch heeft de Bijbel mij grond onder voeten gegeven en ik wil proberen dat door te geven, wat ik met vreugde gevonden heb. Die vaste grond, de apostel Paulus noemt het overlevering. Dat is een ander woord voor traditie. De traditie als vaste grond, daar zullen wij het over hebben. Uw geloof is een wonder maar geloofwaardig! Aan ons geloof wordt houvast gegeven door drie punten: 1. het Bijbelse getuigenis; 2. het getal van de getuigen; 3. het getuigenis heeft tegenstanders overtuigd.

Traditie, dat betekent: er is ons wat doorgegeven. Zo zijn wij de zoveelste generatie in de kerk. Velen van ons zijn lid van de kerk, omdat wij dat van onze ouders hebben overgenomen. Zij hebben het geloof doorgegeven, zoals zij dat van hun ouders overgenomen hebben. En wij hopen dat er na ons een generatie de kerk zal in levend houden door het geloof, dat zij van ons overgenomen hebben. Op zich is het feit, dat wij vandaag gemeente zijn een wonder. Temeer als we niet fysiek samen kunnen komen en dat we toch verbonden blijven. Het geloof leeft, vandaag! Net zoals Paulus leefde van zijn geloof. Hij had het ook uit overlevering, net als wij. Zijn geloof is niet meer dan ons geloof, en ons geloof niet minder dan het zijne. Ons geloof leeft, dat Jezus leeft. Ik moet het andersom zeggen: de Heer leeft, daar leeft ons geloof van. Christus is het Hoofd,

wij het lichaam. Het lichaam leeft, want het Hoofd leeft. Wonderlijk eigenlijk, vindt u ook niet? Wij geloven. Dat is een teken, dat Jezus leeft. Wat geloven wij? Wij geloven in Jezus Christus en die gekruisigd, die begraven is, die op de derde dag is opgestaan. Dat is het eerste getuigenis geweest. Dat is de inhoud van de overlevering van de vroegste kerk. Wij vragen na de dienst: waar ging de preek over? De prediking van de vroegste kerk ging hierover: Jezus opgestaan uit de doden, nadat Hij gekruisigd was en begraven. Paulus onderstreept : dit is het evangelie waarin u staat, waardoor u behouden bent. U wordt gered van de dood door het geloof in Jezus Christus. Zalig bent u, als gelooft. Waar komt het geloof vandaan? Geen mensenoog heeft het gezien, geen oor heeft het gehoord, in geen hart is het opgekomen. Ik heb het ook niet van mijzelf, zegt Paulus. Het is mij overgeleverd en ik geef het weer aan u door.

1. Waar komt het vandaan? Zo schrijft Paulus het: Christus is gestorven, *zoals in de Schriften staat*, Hij is begraven en opgewekt op de derde dag, *zoals in de Schriften staat*. Toen Paulus deze woorden schreef, bestond er nog geen evangeliegeschrift van Marcus, Mattheus, Lukas of Johannes. Er was nog helemaal geen Nieuwe Testament. Paulus bedoelt dus de Schriften van het Oude Testament. Daar staat geschreven, zegt hij. Lees maar. Die Schriften waren toen inmiddels eeuwen oud. Jesaja, Ezechiël, Mozes, Daniël en Jona, de Psalmen. Kortom, wat er met Jezus Christus gebeurd is, is geen samenloop van omstandigheden. Hoe menselijk de boeken van de Bijbel tot stand zijn gekomen, daarin staan de voornemens van God, waar geen mens ooit opgekomen zou zijn. God heeft de weg van het lijden aangewezen als weg tot verlossing. Niet alleen het lijden, ook de opstanding. God is de God van het leven, en vanaf het begin is in de Bijbel te vinden, dat de macht van de dood ophoudt, waar God is. Bij God bent u in het leven. God heeft het leven geschapen. Hij herschept nieuw leven uit de dood. Zo begon Hij bij de oude Abraham en Sara, Hij ging verder met de onvruchtbare Rebekka. Zo heeft Hij een nieuwe mens geschapen uit de maagd Maria, zonder toedoen van een man. Hij heeft die mens uit het graf herschapen tot nieuw leven, zonder toedoen van enig mens. De mensen vonden een leeg graf. Sterven en opstanding *volgens de Bijbel*, Gods plan. Dat was het eerste punt van onze traditie met grote T.

2. Het tweede punt: Christus is verschenen. Hij is gezien! Paulus vertelt nu een overlevering, die ouder is dan de evangeliën. Hij vertelt niet van het lege graf, zoals de evangelisten, maar van ontmoetingen, die de dingen helemaal anders maakten. Eerst verscheen de opgestane Jezus aan Kefas. Dat is Petrus. Petrus is de eerste leider van Christus' kerk geworden. De bakermat van ons gemeente-zijn is de katholieke kerk. De kerk is geleid vanaf het begin door voorgangers in Rome. De Rooms-Katholieke kerk bestaat door de apostolische opvolging. Als wij de lijst bisschoppen terug gaan, de geschiedenis terug, komen wij vanaf Franciscus, Benedictus 16^e, Johannes Paulus II via allerlei Piussen, Johannessen en Benedictussen uiteindelijk bij Petrus. Wij zijn afgesplitst van de Rooms-Katholieke kerk maar onze bron ligt in diezelfde apostolische opvolging. Waar komen wij als kerk vandaan? Daar vandaan, toen de opgestane Jezus aan Petrus verscheen! Aan hem gaf Christus de opdracht: weid Mijn lammeren, hoed Mijn schapen, weid Mijn kudde. Dat was een beslissend moment. Toen volgden de twaalf discipelen. Wij zouden kunnen zeggen: ja, die mensen waren bevooroordeeld. Zij droomden van een levende Meester en zij kunnen met elkaar afgesproken hebben, laten wij dat verkondigen, dat de Heer leeft. En dan wordt ervan gemaakt: de Heer leeft voort in onze harten. Het is wel waar maar niet echt gebeurd.

Het is geen droom, zegt Paulus. De Heer is waarachtig opgestaan. Lichamelijk. Moet u goed luisteren wat daarna gebeurd is, schrijft hij: Vervolgens is Christus verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, dus als we de zusters meerekenen, meer dan duizend mensen. Zij zouden wel eens de discipelen kunnen, over wie Mattheus schrijft, dat zij bij de berg kwamen, waar zij Jezus ontmoetten, velen aanbaden, maar sommigen twijfelden. Zij hoorden Hem zeggen: Mij is gegeven alle macht, Ik ben met u, alle dagen tot aan de voleinding der wereld. De meesten waren nog in leven, toen Paulus dit schreef. Zij getuigen: ik heb Hem gezien. Als u allemaal een verslag van deze dienst zou maken, kregen wij 200 verschillende verhalen. Iedereen hoort de dingen weer anders. Toch zijn er woorden, die wij gemeenschappelijk horen. Er wordt verhaald, dat het Woord verkondigd is. Zo hebben wij hier 500 getuigen, allemaal met hun eigen beleving, maar zij getuigen allen één ding: ik heb Jezus levend gezien. Bij de Joden bestaat een zaak op twee of drie getuigen. Paulus voert hier vijfhonderd getuigen aan. Kortom, de overlevering geeft een betrouwbaar getuigenis.

3. En dan het derde punt. Twee tegenstanders zijn tot radicale ommekeer geworden en ongedachte getuigen geworden: Jacobus en Paulus. Jacobus was de broer van Jezus. Niet zijn neef Jacobus, die de broer van Johannes was, de zoon van Zebedeus. Die werd apostel. Deze Jacobus was geen apostel. Zelfs geen volgeling van Jezus. Jezus heeft vier broers gehad, en een paar zusters. Jacobus, Jozetus, Judas en Simon, en zusters waarvan wij de naam niet weten. In het evangelie naar Johannes staat, dat de familie niets van Jezus moest weten, toen hij predikte. Zijn broers geloofden niet in Jezus. Zij noemden hem waanzinnig. Zij komen uit hetzelfde gezin. Dezelfde opvoeding. Jezus wijzen zij af. Zo dicht als zij bij elkaar gezeten hebben, in leeftijd, aan tafel. En dan gebeurt het met Jezus, dat Hij gekruisigd wordt. En nadat Jezus is opgestaan, ontmoet Hij Jacobus persoonlijk, en apart. Jezus de opgestane ontmoet zijn ongelovige broer. Dat is de ommekeer voor Jacobus. Wij weten niet, wat Jezus met Jacobus besproken heeft, maar deze ontmoeting is zo ingrijpend, dat Jacobus het leiderschap van de gemeente op zich neemt. Hij wordt geen apostel maar leider, de steunpilaar van de gemeente in Jeruzalem. Als Paulus tot bekering is gekomen, is Jacobus de eerste en voorlopig de enige gemeenteleider, die Paulus ontmoet, zo schrijft hij in Galaten 2. Van Jacobus hebben wij de brief achter in het nieuwe testament, evenals de brief van Judas, de andere broer van Jezus. Kortom, zijn verschijning heeft zo'n indruk gemaakt op zijn broer, dat Jacobus tot geloof is gekomen en de zaak van Jezus heeft overgenomen.

En dan Paulus. Hij was niet alleen tegenstander, hij was vijand van de gemeente. Hij noemt zichzelf niet waard een apostel te heten, omdat hij de gemeente vervolgd heeft. Paulus had de hoogste Joodse opleiding bij Gamaliël genoten en hij was Joodser dan Joods. Een superjood, zou je haast zeggen. En nota bene, deze fanatieke tegenstander werd in zijn kraag gegrepen en omgekeerd tot volgeling en prediker van Jezus. De gigantische verandering van zijn denken is nog het grootste wonder: hoe radicaal deze Joodse geleerde van inzicht veranderd is. Dat hij zelfs de besnijdenis waardeloos vond - een Jood zonder besnijdenis is geen Jood - dat het allerbelangrijkste is om Jezus als de Messias, de lijdende en opgestane Zoon van God te belijden. Een mens zonder Jezus Christus is geen kind van God. Twee getuigen uit het kamp van de tegenstanders. Allebei hebben zij er hun leven voor over gehad en zijn een getuigenisdood gestorven. Maar zover was het nog niet toen Paulus dit schreef.

Paulus zelf heeft zijn geloof uit de overlevering. Net als wij. Zijn geloof is niet meer dan dat van ons. Ons geloof is niet minder dan het geloof van hem. Deze getuigen hebben Jezus gezien en zij hebben getuigd van Zijn opstanding. Op grond van hun getuigenis is de gemeente van Jezus ontstaan. Dat was de bedoeling van Christus. Maakt al de volken tot mijn leerlingen, tot mijn gemeente. Wij versterken ons geloof aan de traditie. Van generatie op generatie is dit geloof doorgegeven. En de grond van ons geloof is het getuigenis van de ooggetuigen, een betrouwbaar getuigenis. Uw geloof hang niet in de lucht. Uw geloof is een wonder maar geloofwaardig. Samen vormen wij een wolk van getuigen, volk van God. Tot dit volk mag u, mag jij, mag ik behoren door het geloof. Aan u is de belofte en de zekerheid, dat u met Jezus op zult staan en met Hem mee zult gaan om te leven in Zijn heerlijkheid tot in eeuwigheid. AMEN.